

Když se blížili k Jeruzalému, k Betfage a Betanii u Olivové hory, poslal dva ze svých učedníků a řekl jim: "Jděte do vesnice, která je před vámi, a hned, jak do ní vejdete, naleznete přivázané oslátko, na němž dosud nikdo z lidí neseděl. Odvažte je a přiveďte! A řekne-li vám někdo: 'Co to děláte?', odpovězte: 'Pán je potřebuje a hned je sem zase vrátí.'"

Vyšli a na rozcestí našli oslátko přivázané venku u dveří. Když je odvažovali, někteří z těch, kteří tam stáli, jim řekli: "Co to děláte, že odvažujete oslátko?" Odpověděli jim tak, jak Ježíš přikázal, a oni je nechali. Oslátko přivedli Ježíšovi, přehodili přes ně své pláště a on se na ně posadil. Mnozí rozprostřeli na cestu své pláště a jiní zelené ratolesti z polí. A ti, kdo šli před ním i za ním, volali: "Hosanna! Požehnaný, který přichází ve jménu Hospodinově, požehnáno buď přicházející království našeho otce Davida. Hosanna na výsostech!" Ježíš vjel do Jeruzaléma a vešel do chrámu. Po všem se rozhlédl, a poněvadž již bylo pozdě večer, odešel s dvanácti do Betanie.

Mk 11,7-11

*HOSANA, požehnaný který přichází ve jménu Páně!
Požehnané přicházející království!*

Proto jsme teď, dnes tady, abychom se připojili k volání, které takto vítá Ježíše, abychom mu na uvítanou vyzpívali tuto píseň velikého očekávání. A při tomto vítání nám má dojít: Nemusíme jen pořád dokola, čím dál unaveněji, prosit PŘIJĚ, přijď tvé Království. Nám se také nabízí příležitost vítat jeh příchod. VÍTAT PŘICHÁZJÍCÍHO, a volat, s velikou vděčností a s velikou úlevou – POŽEHANÝ PŘICHÁZJÍCÍ.

Díky, že jsme se dočkali, díky, že jsi všem přines spásu a že ona přichází také k nám, díky, že právě s tebou, králi na oslátku, přijíždí vlak Boží, který nakládá všechny utrápené, vysílené, domláčené, odkopnuté, ponižené, slepé, chromé, odsouzené k živoření či věčnému pocitu viny... Díky, před tebou se, požehnaný Králi králů, dobrovolně skláníme.

Evangelista Marek tohle vyprávění o církvi, vítající Ježíše, umísťuje mezi dva póly: prastarou biblickou písničku – a žhavou současnost. K tomu příslibu z prastaré písně a ponoru do dávnověku biblického poselství míří evangelistův odkaz:

PÁN POTŘEBUJE UVÁZANÉ OSLÁTKO. Člověka nad tím napadne, jak to Ježíš věděl, že tam to oslátko čeká. Nevím, zda to věděl Ježíš, ale bezpochyby to ví evangelista. Oslátko v těchhle přibězích jsou totiž vypůjčena ze starozákonních písniček. A **Tohle** oslátko uvázal ke kmeni už praotec Jákob, když pro Judu zpíval mesiášskou písničku: *Uváže oslátko ke kmeni vinnému, k révovi dobrému, oslátko své.* A to oslátko bude uvázáno – dokud nepřijde ten, který vzejde z Judy. Teď přichází, a věci se dávají do pohybu. Chromí skáčou, spoutaní jsou vysvobozováni, plačícím stírá slzy z očí, odsouzené vysvobozuje z pout a odsudků náboženských kádrováků. Teď přichází, a vyhláší: Přiblížilo se Boží Království. Teď přichází, a poroučí odvázat oslátko. Poroučí ho odvázat jako ten, který dosvědčuje, **živé dílo živého Boha nezůstalo svázáno s minulostí,** s dávnými odeznenými dobami praotců. Poroučí ho odvázat jako ten, který kolem sebe šíří mesiášskou volnost. Poroučí ho odvázat, jako ten, který rozbíjí obruče strnulosti, do nichž lidé uzavřeli slovo "Bůh", a umožňuje mnohým, aby se v

jeho přítomnosti pěkně odvázáli.

A odvázané oslátko spustilo lavinu, která se nedá zastavit: začalo to jako taková symbolická hravá scénka, a je z toho mesiášský průvod Božího Království. Z toho odvazu kolem Krále na oslátku tryská radost – naděje a síla Boží blízkosti – která pak vrchovatě pokropí i vánoční svátky. Je to divadlo, plné radosti a očekávání, tenhleten odvaz s odvázaným oslátkem. Ale je to zvláštní divadlo, je to scéna, která pro její účastníky znamená najednou otázky života a smrti. Čtenářům a posluchačům z Markova sboru a Markovy doby nemohly při čtení tohoto textu nevyskočit živé a bolestné vzpomínky na trumfální vjezd císaře Tita Vespasiana, jehož legie dobyly vzpurný Jeruzalém, vypálily chrám (včetně 6.000 bezbranných, kteří tam hledali azyl) a spoutané židy předváděl při svém triumfálním vjezdu. **Král na oslíku** tady při vši své happeningové veselosti a bezbrannosti **konkuruje dějinám** – těm dějinám, v nichž triumfuje hrubá síla – despocie – arogance a sebejistota těch, kdo mají k dispozici dostatek mocenských nástrojů (ať už jsou to legie nebo kohoutek s ropou). Vítat ho, neznamená z tohoto světa utíkat do adventní bubliny, ale uprostřed světa – s otevřeností vůči bolesti, sevřenosti a depresím – volat své „Požehnaný, který přichází! Nahlas – demonstrativně – s provokujícím očekáváním.

Když přichází Boží království, když přijíždí vlak Boží, když přichází mesiášská záchrana a mesiášský záchranec, **vstupuje** s tím vším doprostřed světa – a jeho dějů i dějin, které jakoby psali jen ti triumfující vítězové. A právě tak vstupuje doprostřed života, jak ho prožíváme, tak jak na nás dopadá, v tom, v čem nás svazuje, nahání nám úzkost, znechucuje, přivádí k zoufalství. A adventním úkolem sboru, církve je povstat, shromáždit se právě sem, ke králi na oslátku – a hlasitě "manifestovat", tenhle chudý král, to je on, to je ten pravý.

*Požehnaný, který přichází a učíš neskládat v mocné naději.
Požehnaný, který navštěvuješ bídné a přinášíš záchranu.
Vítej králi náš.*

Pořad bohoslužeb 2.12.2018

Milost vám a pokoj – od toho, který jest, který byl – a který přichází.

Vítat ho budeme letos písni 289. Dnes 1+2 zpěváci a my se připojíme 3. slokou.

289,1+2,3

In: Hospodin je síla má i moje píseň. Brány spravedlnosti mi otevřete, vejdu jimi vzdávat chválu Hospodinu. Toto je Hospodinova brána, skrze ni vcházejí spravedliví. Tobě vzdávám chválu, žes mi odpověděl, stal ses mou spásou.

Amen (Ž 118,19nn)

Píseň: Ž 118,1-2.6-8

Modlitba

Hospodine, náš Bože a Otče, když ty jsi při díle, smíme rozpoznat, co je klam a co je opora. Když ty jednáš, neobstojí pýcha moci, bezpráví ani ztročující zvůle. Tvé vysvoboditelské skutky uprostraňují svobodě, pokoji, obnově života, spravedlnosti a pravdě. Překvapuješ nás, kteří jsme ti už přestali věřit, církev malomyslnou a přivýklou tomu, jak to v tomhle světě chodí. A umíš zaskočit i ty, kdo si libují ve své pýše, spoléhají na svou sílu a sebejistě vyhláší, že nad ně není.

Dej nám tedy zakusit svou překvapivou blízkost. Dej nám

potkat tvou předivnou moc jako záchranu, jako osvobození k naději a lidství. Daruj adventní blízkost všem, kteří se dnes ve tvém jménu scházejí. Amen.

Píseň s dětmi Sv 355 Už přijíždí vlak

AKCE s dětmi

Dnes máme někoho přivítat, a začnete vy.

Víte koho máme přivítat? "... (nevdí, když nevdí)

A víte, podle čeho poznáme, že je to ten pravý?

- podle zvířete, na kterém přijede.

- Na čem jezdí králové? generálové? prezidenti? papež?

fotbalisté, když vyhrají?

- a víte na čem přijede (Ježíš) když ho máme / ten koho máme přivítat? "... na oslátku.

To není povoz pro krále ani pro generála – spíš pro šaška, který si z králů a generálů a jejich důležitosti dělá legraci.

To takhle přišli Ježíš a učedníci k vesnici naproti Jeruzalému, a Ježíš povídá učedníkům:

Támhle naproti ve vesnici je strom, a u něj je uvázané oslátko. **Odvažte** ho a přiveďte.

Myslíte, že tu **najdeme oslátko**? Je tu nějaký strom? "... tak se po něm podívejte, a podívejte se, není-li u něj oslík.

"..."

Jak to Ježíš věděl, že tam bude? Kde se tam ten osel vzal?

"..."

Nebyl vševědoucí, ale chodil rád poslouchat příběhy o Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi.

- a znal požehnání starého otce Jákoba, písničku o oslátku přivázaném pro mesiáše

Já sem teď pozvu starého Jákoba (aby mi ji pomohl správně zazpívat) a **POSLOUCHEJTE**

Píseň se Svátou: Uváže oslátko (Sv 352)

(Je to zároveň **1. čtení Gn 49,8-12**)

A když oslíka přivedli, a Ježíš si na něj sedl

- a všichni kdo znali tu písničku o uvázaném oslátku,

pochopili, Ježíš je ten pravý, koho teď máme vítat

- a seřadili se do průvodu (**SEŘAĎTE SE**), **mávali větvemi stromů (ROZDAT)**, a volali:

Hosana, Vítej Králi náš

Píseň: Sv 239 Otevřete brány

kázání Mk 11,7-11

Píseň Pěv sbor VENI Domine

Modlitba

Když teď přicházíš, přijď

pozvednout i naše hlavy – rovnáš záda – umožňuje postavit se znovu na nohy – Požehnaný Králi na oslátku

Tobě voláme své Hosana – vždyť ty léčíš zchromlosti i beznaděje – dáváš ožít kolem příběhu evangelia.

Otvíráme ti svá srdce – předkládáme své ubitosti i šílenosti – svou neuzdravenost ze sobectví, vychytralosti a snah vždycky nějak vyvrát na druhé. Předkládáme ti svůj advent – a otvíráme ho tobě – který přicházíš jako Král ponížený a plný spravedlnosti.

Když teď přicházíš, přijď i do našich úspěchů, ať právě v tom kde se nám daří a v čem jsme dobří, následujeme sami sebe, ale tebe, Králi na oslátku.

Když teď přicházíš, vstupuj do srdcí, vyčerpaných zápasem s

nemocí i vlastní nemohoucností. Vstupuj do duší zvláčených depresí i životní rezignovaností.

Když teď přicházíš, přijď k církvi – všude tam, kde radost a svobodu tvých dětí vyměnila za zapšklé obviňování světa okolo, strašení vymyšleným nepřítelem a touhu po moci. Přijď do našich nesnášenlivostí i izolací – otevřít bubliny, v nichž jsme se zavřeli před druhými. Přijď a vysvobozuj z předpojatostí, malicherností, jimiž si otravujem žití.

Když teď přicházíš, přijď jako vlak Boží, který naloží zapomenuté, přehlížené a odstrkované. Přijď a ujisti že službu Krále na oslátku jsi završil i kvůli nám. Přijď – a otevři nám advent svého Království. Amen.

Píseň 289,1+4-7

Hospodine, Bože Izraele a Otče JKa, rozpomínáme se nyní na tvé nezasloužené dary. Dej nám okusit, jak tvé dílo spásy staví na nohy a vytrhuje z každé beznaděje. Očekáváme na blízkost Kristovu, na podivuhodně uzdravující blízkost tvého království. Připomínáme si toto tvé dílo s evangelistou, který dosvědčuje:

*A když oni jedli – **vzav Ježíš chléb**, a dobrořečiv, lámal a dával jim, řka:*

Vezměte, jzte. To jest tělo mé.

*A vzav **kalich**, a díky učiniv, dal jim. A pili z něho všickni.*

*I řekl jim: **To jest krev má nové smlouvy, kteráž se za mnohé vylévá.***

*Amen pravím vám, **žeť již více nebudu píti z plodu vinného kořene, až do onoho dne, když jej píti budu nový v království Božím.***

Přijď již tedy, Pane Ježíši. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Hospodinově. Hosana na výsostech. Ve tvém jménu společně prosíme:

OTČE NÁŠ...

Pozdravení pokoje

POZVÁNÍ Za 9,9.16:

Aj, král tvůj přichází k tobě spravedlivý a spasení plný, chudý a sedící na oslu, na oslátku malém. A tak je vysvobodí v ten den Hospodin, Bůh jejich, jako ovce pásti bude lid svůj.

PÍSEŇ 397

PROPOUŠTĚNÍ:

1. Vyřidte dceři sionské: Hle přichází tvá spása! Hle svoji mzdu má sebou, u sebe svůj výdělek. Nazvou je "Lid svatý", "Hospodinovi vykoupení", a tebe nazvou "Vyhledávaná" a "Město neopuštěné". Jděte v pokoji.

2. Naplnil se čas a přiblížilo se KÍBÍ. Čiňte pokání a věřte evangeliu. Jděte v pokoji.

MODLITBA

Náš Pane, tobě vzdáváme čest a chválu pro tvou věrnost a milosrdenství. I teď jsme byli znovu utvrzeni v jistotě, že jsi při díle. Ježíši Kriste, tvůj stůl nás spojil do společenství odpuštění, radosti a naděje. Duchu svatý, připomněl' nám živě památku díla našeho Spasitele, jako událost, která se týká i našich životů a našeho času. Bože, přijmi náš dík a chválu, zes' nás neopustil a my směli zakusit blízkost tvého království. AMEN.

PÍSEŇ 262,7

Ohlášení

Poslání 1 Pt 5,5b-7

Požehnaní

Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu, po krátkém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ. Jemu náleží panství na věky věků. Amen

Píseň 273,3-4